

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Imperium firmum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

tempram
quercum.
Hæc omnia
à Plin. libr.
16. c. 4.
Tum quod
deus apud
Græcos u-
niverſim
quancumq;
arborem
glandife-
ram ſigni-
ficat.

ligna primo fuit. Rationem Feſtus tradit, quod frondem præ ſe perennem ferat: poſtea vero me-
gis placuit ex eſculo Jovi ſacra, ubique cuſtodito honore glandis. ut Plinius author eſt. Nota ſunt
quæ & quanta tribui ſolita ſunt iis qui civicam meruiſſent. Ea quippe uti licebat perpetuo in ludis.
Induenti aſſurgi etiam à Senatu moris erat, Senatuq; proximus erat locus aſſignatus, Vacatio mu-
nerum ipſi, patrique & avo paterno dabatur, quod filium a deo publicæ rei utilem genuiſſent. Ne ve-
ro temere daretur, arctiores additæ ſunt leges, ut quippe civis qui ſervatus eſſet, ſervatam ſe eſſe ſi-
teretur, aliter teſtes in eo negotio nihil proderant, neque ſi quempiam alium quàm Romanum ci-
vem ſervafſet, quantumvis Regem. Ciceronem civica ad donandum L. Gellius cenſuit, quod ejus
opera eſſet atrociffima Catilinæ conjuratio detecta, vindicataque, atque ita non civis unus, ſed uni-
verſa Romana civitas ſervata, meritoque ut ait ille:

Roma patrem patriæ Ciceronem libera dixit.

AMULETUM. CAP. II.

HEcate quoq; quercu coronari ſolita eſt, in cujus manum hafta imponebatur, & homeros multis
Draconum ſpiris implicabatur. Hujusmodiq; Deæ ſimulacrum ante januam dedicari ſolitum
Æſchylus tradit, ibique incantationum amuletum habebatur.

VIRTUS. CAP. III.

Clava Her-
culeæ.

Herculeam vero clavam illam valido plurimum de robore fieri ſolitam, virtutis ſimulacrum eſſe,
Optimi quique authores tradunt. Tum etiam numus Gordiani Pii declarat, in quo Hercu-
les nudus cum clava ſpectatur, cum inſcriptione, VIRTUS AUGUSTI. Nerva autem Trajano ex S. C.
quod in numis apparet, decretum eſt Leonis caput clava ſupererecta, cum inſcriptione uni illi ma-
xime attributa, quæ eſt, OPTIMO PRINCIPI. Nec præteribo Commodi vanitatem, in cujus numo
vidimus ingentem clavam cum inſcriptione, HERCULI ROMANO AUG. S. C. & ad hæc coronam
civicam circumductam. In aliis ad adulationem hujusmodi cuſis, Hercules eſt facie ad ipſius Com-
modi ſimilitudinem informata, cum ſpolio & clava in læva, dextera coronam trophæo ſuperimpo-
nens: literæ, HERCULI ROMANO AUG. Accepit enim iſ ſtatuas Herculis habitu, eique immolatum
eſt ut Deo. Harum unam adhuc integram cum clava & Hyla, Julius II. reſtituit pro foribus aulae
ſuperioris palatii Pontificii, ubi nunc porticus Leoniana. Sedenim Leo X. ſtatuam amoveri juſſit,
neglectamq; in angulum rejici. Neque vero clavam Herculi ſemper ex Robore fuiſſe perhibent:
verum & ex Oleaſtro, cujusmodi ea fuit quam Mercurio *πελευστός* dicavit, quam iterum pullulæ
fama eſt. Nam Træzenii Oleaſtrum ex ea clava natum oſtentare olim conſeyerunt. Piſander & ahe-
neam Herculi clavam fuiſſe dicit.

FORTITUDO. CAP. IV.

Sumitur
etiam per
translacio-
nem pro a-
nimi forti-
tudine, ne-
dum corpo-
ris.

Am vero fortitudinem validasque vires Quercum ſignificare mos eſt multorum, ſive nomen
ipſum ſequantur, quæ roboris elogio cenſetur; viribus enim præſtantes viri, ut Feſtus ait, robuſti à
robore nuncupantur: robur vero à robo colore rufo, quod ea materia plurimas ejus coloris venas
habet, ſive inſitam illi vim admirantur, quo incorrupta materies, & ad ædium perennitatem facere,
magnis inde acceptis utilitatibus, comperiat.

DIUTURNITAS. CAP. V.

Sueton. in
Galba c. 4.

Adem autem de cauſa diuturnitatem etiam ſignificat Quercus, quod ejusmodi ſit ejus vis, ut in
ſeros uſq; annos prorogetur, præcipue cum vel deſoſa, vel aquis macerata per tempus aliquod
fuerit. Quare augures non injuria avo Galbæ fulgur procuranti, cum extra de maribus Aquila rap-
uiſſet, & in frugiſeram Quercum contuliſſet, ſummum, ſed ſerum imperium portendi familiæ re-
ſponderunt: quod eventus mox comprobavit.

IMPERIUM FIRMUM. CAP. VI.

Quin Rhea
ara frondib.
quercu co-
ronabatur.

Imperii firmitatem per ſceptrum ex querno trunco ſignificatum invenio. Sceptrum autem cum ſu-
llis quernis in columna quadam ex alabaſtrite Viterbii ſpectare licet, inferioribus quippe ramis
ampu-

A amputatis, superioribus autem ita mutuo complexis, ut oculi speciem reddant. Plutarchus Osirim hujusmodi signo redditum arbitratur, qui, ut nonnulli prodidere, non Ægypti solum, verum & Italiae, & totius ferè terrarum orbis imperium obtinuerit. Ajunt vero scepra hujusmodi ita pluribus ramis ornari solita, ut plures erant provinciæ, quibus is imperitaret, cujus honori & nomini dictum esset id monumenti. Quercus enim Rheæ, quæ terra est sacra, ut Apollodorus, 3. de Diis, ait, Quin eos omnes quernis coronari tradit, ob utilitates quas arbor ea tam in ædificiis, quam in primo victu præbuit.

Apollonius lib. 1. Argon. præfert etiam plurimæ alias res quæ re-cinset Theophrastus lib. c. 8. & 9. de plant. hist. Macr. lib. 1. Satur. c. 21. Ad verbum à Suetonio in Vespas. c. 5.

OSIRIS. CAP. VII.

Macrobis in hac oculi specie, quæ ab incurvatis ad complexum hinc inde ramis, ut in nobilitatis vestra gestaminibus spectare est, cum Osiridis nomen agnoscit, tum Solis id esse signum contendit. Oculi vero similitudinem ideo poni, quia Sol regali potestate cuncta despiciat, unde illi oculi cognomentum apud antiquos. Sedenim de oculo eo commentario disputatum, quo per singulas humani capitis partes, quæ aliquid significant, decurritur.

PRINCIPATUS. CAP. VIII.

Æterum & in Aruspicum disciplina Quercus principatum ostendit, quod multis olim auguriis observatum est: ex quibus illud præcipuè referendum videtur, quod in suburbano Flaviorum Quercus antiqua, quæ Marti sacra erat, per tres Vespasie partus singulos repente ramos à fructu dedit, haud dubia signa futuri cujusque fati. Primum quidem exilem & haud ita multo post arefactum, ideoque puella nata non perennavit. Secundum prævalidum ac prolixum, & qui magnam portenderet felicitatem. Tertium vero instar arboris: quare patrem Sabinum ferunt aruspicio insuper confirmatum renunciasse matri nepotem ei Cæsarem natum. Contra vero sceptrum novissimo Neronis anno de Augusti manibus excussum fulmine, imperium Cæsaribus divinitus abrogatum indicavit.

Flavio in Quercus. Sueton. in Galba. c. c.

FERITAS. CAP. IX.

Quorundam etiam inventum fuit animi feritatem ex Quercu significare, quod etiam non ignobiles Poëtæ agrestes homines, immites, atque savos, nullisque humanis moribus expositos, duro ex robore natos dicitabant: de quo interpres Hesiodi: Veteres ait filios in quercubus aut petris exponere solitos, urbium tectorum ve commoditate nondum adinventam, datamque hinc animam, ut ex petris aut roboribus geniti viderentur.

Hom. Odyss. T. Nam usque fatidica quercus. Sueton. in Galba. c. c.

OBSCOENITAS. CAP. X.

Habet & glans ipsa suum significatum, idque obsceno satis intellectu, ob eam scilicet qua prædita est figuram, pudendi virilis mucroni pene similem, atque hinc Arcadium obscœnitatem incessi reperias, quod Βαλανοφδοιο essent. Unde Diogenes ejusmodi notæ adolescentem Arcadem dixit, is cujusmodi videretur esse interrogatus: intelligebat enim Arcadium infamem esse, utpote quæ luxu deliciisque barbaricis corrupta esset. Alii referunt ad stuporem, unde dixerit etiam Juven. *Leva in parte mamilla nihil Arcadico juveni subsultare.* Sed cum priore sententia facit alterum ejusdem Cynici dictum, apud quem cum mentio fieret de puero quodam qui male pudicitiam tutabatur, Diogenes cujusnam is esset interrogatus. Tegeates, respondit, ludens scilicet ex ambiguo: nam Tegea civitas est Arcadiæ: Tegos autem interdum pro lupanari ponitur.

D. Laertius in ejus vita. Quia cellula lecti inflat.

IRA DELINITA. CAP. XI.

Ipsa deniq; arbor Quercus, ea insignis asperitate, quæ omnibus conspicua est, non immerito fertur usque adeo inimica oleæ, ut eam juxta se positam extinguat. Olea vero cum sit pacis, mansuetudinis ac lenitatis indicium, excogitatum est Quercum olea complicare, cum iracundiam atque inexorabilem animi asperitatem sese ad lenitatem dedisse significandum fuerit. Contra addam *ναρξίβιον, νβίον, μαρξέρον* & ea, quæ beneficium à Quercu consequuntur: scriptores enim naturalium rerum, hederam quercinam, viscum quercinum, & polypodium quercinum optimum dicunt,

Plin. lib. 24. cap. 1. Videndus Theophrastus supra.

